

**Unanimitat Aprovat Per 11 Vots A Favor
(Enriqueta Bosch Pascual, Ferran Chacon
Gost, Isaac Romero Casals, Jordi Batriu Font,
Jordi Bruch Franch, Josep Vila Sucarrats, M
Gloria Borralleras Soler, Montserrat Boladeres
Bach, Montserrat Juvanteny Canal, Pere Vila
Vilalta, Vanessa Gomez Pedragosa)**

SESSIÓ ORDINÀRIA

PLE

Data: 17 de novembre de 2021

Àrea: **SECRETARIA**

Expedient núm. **1029-000024-2021**

Títol de l'acord:

MOCIÓ NOVA PLUSVÀLUA ERC-MOVEM-JUNTS-RAP

Text de l'acord:

MOCIÓ EN RELACIÓ A LA NOVA NORMATIVA QUE REGULA L'IMPOST DE LA PLUSVÀLUA ERC-MOVEM PRATS-JUNTS PER PRATS-RAP

L'anunci del Tribunal Constitucional conforme estimava la qüestió d'inconstitucionalitat número 4433-2020, anul·lant diversos apartats de l'article 107 de la Llei d'Hisendes Locals, **comportava a la pràctica la impossibilitat de continuar liquidant l'impost sobre l'Increment de Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana, la plusvàlua**. La sentència ho argumentava pel fet que s'emprava un mètode objectiu de determinació de la base imposable que pressuposava que sempre es produïa un increment de valor dels terrenys, només pel simple pas dels anys, sense considerar si realment s'havia produït l'increment ni la quantia real d'aquest. Per tant, el que posava en qüestió novament no era l'impost com a tal, sinó el mètode de càlcul emprat per a determinar la base imposable.

I aquí entenem que **la responsabilitat d'arribar a aquesta situació va ser única i exclusivament del govern de l'Estat** en la mesura que no va abordar la reforma legislativa que instava a fer el propi TC en l'anterior sentència de l'any 2017. Calia reformar-ho amb celeritat per evitar situacions que no eren acceptables des d'una òptica de justícia tributària, com era el cas dels supòsits en que es liquidava l'impost sense existir un increment real de valor dels terrenys. En una situació idèntica la *Diputació Foral de Guipúscoa (que disposa d'una Llei d'Hisendes locals pròpia sustentada en el règim foral)* va adequar el mètode de càlcul de l'impost en tan sols dos mesos, evitant així la inseguretat jurídica a la que han estat exposats els contribuents i els ajuntaments subjectes al règim comú.

La plusvàlua és un impost d'aplicació potestativa que actualment tenen incorporat la gran majoria d'ajuntaments i que forma part indestriable del model de finançament local, contribuint a assolir la suficiència financera necessària per atendre el conjunt de competències municipals. Amb les dades de la liquidació 2019 els ajuntaments catalans van ingressar **590 milions d'euros** d'aquest impost, **2.675 milions al conjunt de l'Estat**, arribant a representar en molts casos més del 15% sobre el total d'ingressos tributaris.

En un moment en que els ajuntaments **centren els esforços en la recuperació econòmica** i es troben immersos en l'elaboració dels pressupostos per al 2022, la pèrdua dels ingressos provinents d'una figura tributària tan cabdal com la plusvàlua hauria desmuntat totes les previsions pressupostàries, **obligant a emprendre retallades precisament quan la pròpia Comissió Europea defensa que el que calen són polítiques expansives**.

Davant aquesta situació l'Estat **s'ha vist obligat a fer en 15 dies la feina que no va fer en 4 anys i mig**, fet que demostra que va mancar determinació per solucionar el problema i que ho van anar posposant fins que no han tingut més opció que abordar-ho, fruit d'una sentència contundent que a més posava el focus en la inacció del legislador estatal.

El **RDL 26/2021** recull una nova fórmula per determinar la base imposable de l'impost, amb uns coeficients que s'actualitzaran cada any i que sí mantenen vinculació amb l'evolució del mercat immobiliari. A més, permet al contribuent acollir-se a un mètode alternatiu per a determinar aquesta base imposable, consistent en acreditar que l'increment de valor ha estat menor al resultant del mètode objectiu o fins i tot que no ha existit, supòsit en el qual quedaria exempt de tributació.

Ara bé, l'esmentada reforma aprovada amb el **RDL 26/2021** no recull cap mecanisme de compensació en favor dels ajuntaments per la pèrdua d'ingressos que haurà comportat de manera immediata la sentència el TC. Tampoc preveu compensar la pèrdua permanent d'ingressos que derivarà de la nova metodologia de càlcul.

Les primeres estimacions fetes per diferents ajuntaments apunten que amb aquesta nova metodologia s'hauria ingressat al voltant d'un 30% menys del que s'ha ingressat per plusvàlues en el que portem d'exercici 2021. I aquí és on cal destacar la referència que feia la pròpia sentència del TC conforme corresponia al legislador estatal efectuar la reforma necessària de l'impost, garantint addicionalment el principi de suficiència financera de les entitats locals, recollit a l'article 142 de la Constitució

Per tot l'exposat, prenem els següents acords:

Primer. Instar al govern de l'Estat a crear un fons extraordinari per a compensar la pèrdua d'ingressos que ocasioni aquesta sentència sobre les finances municipals, tant per aquelles transmissions efectuades durant els 15 dies en que no s'ha pogut exigir l'impost, com sobretot per aquelles transmissions anteriors que estaven pendents de liquidar i no es podran efectuar i les que no havien adquirit caràcter ferm i caldrà retornar als contribuents en base als fonaments de la sentència del TC.

Segon. Instar al govern de l'Estat a crear un fons permanent de compensació en favor dels ajuntaments per la reducció d'ingressos que generarà el nou mètode de determinació de la base imposable, en compliment del principi de suficiència financera.

Tercer. Comunicar aquesta acords a la FMC, a l'ACM, al govern de la Generalitat de Catalunya i al govern de l'Estat.

Jordi Bruch Franch
Alcalde

Document signat digitalment